

Nro. 23.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden September 17-ik napján
1805-ik esztendőben.

B é c s.

Felséges Urunk ö Cs. K. Felsége a' Velentzei Her-
tzezségben és a' Déli Tyrolisban fekvő fegyveres
seregeket Hadi és Tengeri Minister Feldmarschall
Károly ö Fő Hertzegsége', a' Német tartományok-
ban pedig és az úgy nevezett Vorarlbergben fekvő-
ket, Lovasság' Generálissa' *Ferdinánd* ö Fő Hertzeg-
sége' vezérlésekre bízni, 's Lovasság Generálissát *Já-
nos* ö Fő Hertzegségét *Károly* ö Fő Hertzegsége
mellé (*ad latus*) rendelni, méltoztatott. Az Olasz
országban lévő tábor mellé Feldmarschall-Lieute-
nant *B. Zach*, a' Német tartományokban fekvők
mellé pedig Generalmajor Meyer urakat rendelte
Gen. Kvártelymesterekké, A' Napnyugoti Tyro-

hisban fekvő tábor fővezérjének megmaradt Feldmarschall-Lieutenant B. *Auffenberg* ő Exc. ja.

Károly és *Lajos* ő Fő Hertzegségek tegnap viradóra 3 fertálykor a' négyre *Padua* felé útnak indúltanak.

Ő Cs. és Cs. Kir. F. ge, a' Pétersburgi Udvarnál lévő Cs. K. Követ valóságos Titkos Tanácsos, 's Romai Sz. B. béli, Thannhauseni 's Warthauseni Gróf, és Hallburgi úr ő Exc.áját, a' Magyarországi Sz. István Rendjének Nagy Keresztjével méltóztatott megtisztelni.

A' Bétsi Universitátsnál Philosophiát tanuló ifiak e. h. 9-kén háládatosságoknak emlékezetéül tették-bé közönséges szolennitással nagy érdemű kedves tanítójoknak Profeszszor *Karpe* urnak képét a' tanítói palotába, egy ahoz alkalmaztatott Oratzióznak elmondása közben. A' kép' tizmirása ezekből a' kevés de sokat jelentő Philosophusokhoz illő szavakból áll: *Gratitudo meritis Franc. Sam. Karpe. MDCCCV.*

Düsseldorfból írják, hogy Fr. Generál *Düroc* ott ment légyen Aug. 28 kán keresztül, nem *Béts* (mint a' Frankfurti tudósistó hibáson írta vala) hanem *Berlin* felé.

* * *

Itt következnek azok a' Bétsi, Petersburgi, és Frantzia Udvarok között lefolyt Nyilatkoztatások, a' mellyek felől a' közelebb költ Kurirban emlékezetet tettünk vala:

1. — A' Bétsi Udvarnak azon első Nyilatkoztatása, a' mellyet a' Cs. K. Követ, Párisban Aug. 5-kén, Petersburgban pedig ugyan azon hónap' 7-ken adott által,

Noha a' Császár még ez ideig leg kissebb

részt sem vett azon próbatételekből, a' mellyek a' folyó hadakozás alatt oly véggel tétettettek, hogy a' hadakozó Hatalmasságok egymáshoz közelébb hozattathassanak, 's a' békeesség helyreállithassék: tsakugyan szünetlenül ohajtotta ő F.ge azt, hogy ez a' jó tziel azon Hatalmasságoknak közbenjárások által elértehető, a' kik e' végre különösön megkerestettek vala.

Ez az ohajtása a' Bétsi Udvarnak azonnal két annyira nevedett, mihelyest a' történetek a' száraz Europa állapotját egyenesen érdekelvén, azok, mint a' Frantzia és Nagy Britanniai Birodalom között való hadakozás következései úgy tekintődtek, és a' mi ólta a' Fr. Császár ő F.ge' részéről nyilvánosságosan kihirdettetett, hogy Lombardia' állapotjának elintéztetése ezen hadakozásnak végződéséig fogna halasztódni, 's azon alkudozásokkal lenne ölszeköttetve, a' mellyek ezen hadakozásnak véget fognának vetni.

Ezen időponttól fogva tartotta a' Bétsi Udvar a' maga Olasz birtokaira 's azon kötelességekre nézve, a' mellyeket Európának ezen nevezetes része eránt vállalt magára, igen fontos és őtet egyenesen illető tárgynak lenni azt, hogy a' békeességes alkudozásokból és végrehajtásokból részt végyen; erre nézve nyilatkoztatta ki külömbkülömb alkalmatosságokkal azt, hogy melly igen ohajtaná, ha ezen alkudozasoknak siető elkezdődésükre segedelemmel lehetne, a' mellyhez képpest igen kedves volt ő F.gének, valamint egy felől azt a' békeességes lépést, a' mellyet a' Fr. Császári Felség a' Londoni Udvarnál ezen esztendő elején tett vala, egy szintén a' Londoni Udvar által elő vétetett

békességes eszközöket is, a' mellyek szerént ezen Udvar magát az Orosz Császári Felségnek közbenjárására' bizta vala, szemlélni. Ezen lépésekre nézve mind két részről lehetett remélni, hogy mérséklett és engesztelődésre tzelozó indulatot bizonyítanak, 's hízelkednünk lehetett magunknak, hogy Novosilzoff úrnak, egy résztől éppen olyan buzgósággal ajánltatott, mint a' milyen-nél a' más résztől elfogadtatott, Párisba való küldettetése, meg fogna a' feltett tzelnek felelni.

Valóságos érzékenységgel esék tehát Császár ő F.gének értésére éppen most, az, hogy ez a' Küldetetés, azon változások miatt, a' mellyek a' Genuai és Lukkai Respublikáknak állapotjokat érdekelték, félbe szakadott volna. A' Bétsi udvar a' maga részéről még sürgetőbb indító okokat talál éppen ezen változásokban, annak kívánására, hogy ezen alkudozások mennél nagyobb siettséggel elkezddjenek; azon reménségéről sem mondhat-le, a' mellyet eddig a' Frantzia Felség által fórsa szerént kihirdettetett és megerössített mérséklettségbe helyheztetett, a' mellyhez képpett köteleltségnek tartja lenni baráttságos közbenjárását ajánlani, a' végre, hogy az alkudozásból részt vévő minden hatalmasságoknak békességes hajlandóságokba helyheztetett közönséges várakozás, valahogy ismét semmivé ne tételödjön. E' végre meghívja ő F.ge a' Pétersburgi és Párisi Udvarokat, hogy azon alkudozásokat, a' mellyeknek nem soká el kell vala kezdödniük, mennél hamarább ismét vegyék munkába, késznek lenni igérvén magát arra, hogy buzgó törekedése által mindent el fog részéről követni, a' mi által tsak ez az ohajtott tzel,

lehető módon előmozdittathatik, 's hízeltkedik magának, hogy részéről a' Berlini Udvar is készséggel munkálódni fog ezen tárgyan, valamint a' közönséges békeállás helyreállításából mindenkor hathatósan részesülni kívánt.

2. — *A' Frantzia Külső Minister Talleyrand Ur Nyilatkoztatásai, a' Romai és Auszriai Császári Követhöz Gróf Cobenzl Filep urhoz.*

A' Minister Talleyrand első Nyilatkozatása Aug. 13-kán, 1805-ben.

Az alábbirt, a' Gróf Cobenzl urral tartott egygyütt való beszélgetések után az ő Excellentiájától néki általadatott Nyilatkoztatást, Boulogne felé leg nagyobb siettséggel útnak indította, 's olyan útasítást vett a' Császártól Királytól, hogy azon Nyilatkoztatásra következőképpen válaszoljon.

A' Császár azon mérseklettség által a' melly ezen Nyilatkoztatásban találtatott, és a' Német Birodalom 's Auszria Császárijának azon barátságos hajlandósága által, a' melly szerént ohajtja, hogy a' hadakozás' végét, a' melly alatt a' Frantzia Birodalom nyög, az ő F. ge közbenjövetele annál hamarabb elhozhassa, igen megilletődött. Hanem, mennél nagyobb az a' bets, a' mellyet ő Cs. F. ge a' Német és Auszriai Császári Felség' közbenjárói jó munkájába helyheztet, annál nagyobb az azon hajlandóságért való háládatosság, a' mellyel ez a' közbenjárás ajánltatott, és annyival is inkább érzi ő Cs. F. ge', hogy éppen az ő ezért való háládatossága nem engedheti meg ő F. gének ezen közbenjárásnak haszonra való fordittatását, a' mint-hogy sem a' dolgoknak sem a' környülállásoknak

természeti tulajdonságok szerént nem lehet remé-
leni, hogy az, hasznosan, következésképpen a' Köz-
benjáró méltóságának megbántatása nélkül, fordit-
tódhatna haszonra. Ez az indító ok egyedül elég-
séges volna arra, hogy ő F.ge a' maga határozá-
sát ahozképpest tegye, ha mingyár elfelejtkezhet-
ne is a' felől, hogy a' Londoni és Pétersburgi Ka-
binétumok az ő F.ge leg nemesebb és leg nagyobb
lelkűséggel tett lépéseit, tsak a' minapában is mi-
némű költsönnel fizették-vilszla.

Novosziltzoff úr *Paris* felé vette vala útját, a'
nélkül hogy a' Császár tudta volna mitsoda tze-
zással. A' Pruszsziai Király paszszuott kivánt ezen
Orosz Császári Kamarás Ur' számára. A' pasz-
szus néki tüstént leg kissebb ellenmondás nélkül elkül-
dített. Mitsoda haszon háromlott a' Császarra ezen
rend kívül való engedelmeffégből. Nem egyéb,
hanem tsak egy belszantó és nem igaz előadások-
kal telyes Nyilatkoztatás vala egygyetlenegy kö-
vetkezése az egész Követtségnek, a' mellyet a' Csá-
szár sem nem keresett, sem nem kivánt.

Betsülete ilyen módon megfértetvén, lehetet-
lenség ő Cs. F.gének az Orosz Kabinétumtól effé-
lénél egyebet várni, a' mely a' békeffégnék ki-
vánásától külömben is igen távol lévén, a' hada-
kozásban találja nyereségét is, 's annak megujjithatá-
sába helyhezteti azon reménségeit, a' mellyeknek
palástolá okon hijába iparkodik, minthogy azokat
az ő önnön magaviselete a' leg rövidebb látású
szemek előtt felfedezi.

Már elztendeje hogy nem tapasztalt a' Csá-
szár az Orosz Kabinétumtól gyalázatnál egyebet.
Az ő F.ge természeti tulajdonsága és gondolkodá-

sa' módja esméretesebbek, hogy sem alkalmatosnak tartódhatna arra, hogy efféle motskoltatásoknak magát kitehelle. Sándor Császár megítélheti maga, hogy e' kettő között melyiknek veheti több hasznát, annak-é, ha azon Systemája mellett meg akar maradni, a' mellynek felvételére idegen sugallások által vétetett rá, vagy pedig, ha a' mértéktesebb, igazságosabb, és böltsebb gondolkodás' módjára vizsgálja térénd. Néki nagyobb haszna van felfüggesztetve attól, hogy önnön maga térjen ezen gondolkodás' módjára vizsgálja, mint Fr. országnak attól, hogy őt arra vizsgálja térítettse. Ez az ő maga megváltoztatása tsak önnön magába - való - szállásának gyümöltse, alkudozás' tárgya pedig soha sem lehet.

A' mi Angliát illeti, ő Cs. F. go olyan ajánlást tett, nyoltz hónapoknak előtte, a' mellynek betse magára vonta Európának figyelmetességét, és a' melly bizonyosan nem maradott volna jó következés nélkül, ha Anglia tsak a' maga erejét és tehetségét vette volna tekintetbe. Hanem a' Londoni Udvar' feleletéből nyilvánóságosan kilátszott, hogy ő tsak abban az esetben gondolkodna a' békefégen, midőn semmi reménsége nem volna többé hátra, az eránt, hogy a' száraz földet lángba borithatja, és Német 's Olasz országokat vérbe feresztetheti és hólt testekkel fedeztetheti. Ezen, és éppen tsak ezen egygyetlen égy tzelzással folyamodott ő az Orosz Birodalom' közbejövételéhez. A' Bétsi Kabinétum sokkal megvilágosodottabb, hogy sem megtsalattatni engedte volna magát, ha szintén Anglia már a' maga planumait és indító-okait a' maga alkalmatlan nyilatkozatásai és segedelem-

ajánlásai által külömben is előre esmérteffé nem tette volna, a' melly nyilatkoztatásokkal és ajánlásokkal mintegy megszálva tartotta a' Bétsi Udvar, hogy a' fegyverfogásra ismét rá vehesse.

Az ilyen Udvarrol (t. i. mint a' Londoni) nem remélhetni azt, hogy a' mérséklettség és egyeneség tanácsát meg lehessen véle kostoltatni; sőt az önnön leg betségesebb javáról is beszélni véle, haszon nélkül való dolog lenne. A' vak indulatok ellent állanak néki abban, hogy ezt szívére vehesse. Az elhíttetésnek nintsen rajta többé semmi hatalma. Hanem Austria kéntelenitheti Angliát annak tselekedésére, a' mire ötet barátságos közbenjárás által soha rá nem vehette volna. Ennek véghezvitelére nem kívántatik néki sem erő sem fenyegetőzés, hanem tsak egy tsupa együgyü lépés, a' mellyel t. i. általláttathatja Angliával a' maga tehetetlenségét.

Anglia tudja azt és nem egyszer nyilatkoztatatta-ki, hogy egyedül az Orosz Birodalom néki semmit nem segíthetne, és hogy rá nézve semmi segítő - fordulás nem érne semmit, ha egyszersmind Pruszszia és Austria által is nem segítettne.

Pruszszia minden előfordúlt alkalmatosságokkal kinyilatkoztatatta, hogy ő a' Frantzia ország ellen intéztető ellenséges projektomokban soha semmi esetben nem fogna részesülni. Tegyen az Ausztriai Császár is egy ilyen nyilatkoztatást, 's azonnal érezni fogja Nagy Britannia is tulajdon javát, a' melly eránt többé semmi némü önnön maga megtsalása által nem vitetik tévelygésbe; megvilágosodott gondolkodású embereivel egygyetértvén által fogja látni, hogy az Amiensi Kötés fel-

tételeire vizsgálva térni kénytelenítettik; a' melly kénytelenség az ő tulajdon szerentséje fog lenni. Ezen esetben nem csak hogy a' Fr. Császár háládatosságát nyerte meg a' Német Birodalom Császára: hanem, tulajdon javára nézve is többet tselekedett, mintha tíz tsatát nyert volna meg Fr. ország ellen; minthogy a' békefleg' leg első következése a' Fr. Császár' azon ígéretének bételyesedése fogna lenni, a' mely ígéretét ő itt is örömmel megujjítja, hogy t. i. a' Frantzia és Olasz Koronákat egymástól el fogja választani.

Ellenben ha Austria, az eltökéllettség nélkül való eszközök és kétségeskedés által, a' bizontalanságot öregbíti; ha ez által az Angliai Ministeriumot abban az állatásában megerőssíti, hogy Austria Coalitióba vonattatott; ha azon feltétel mellett meg marad, hogy Olasz országban 72 ezer embert tartson: így kénytelen azt gondólni a' Fr. Császár, hogy Austria titkos örömmel szemléli azon háborút, a' melly által Fr. ország gyengítettik; és hogy a' jelenvaló szempillantatot kedvezőnek lenni tartja azon ellenségeskedésnek viszontag való elkezdésére, a' mely alatt el kellett ezen emberi nyomnak lankadni.

A' Fr. Császárnak csak 50,000 emberei vannak Olasz országban, 's ezek között is a' Nápolyi K. Birodalom' tulsó végén fekszik 15000 ember. E' szerént Fr. országnak leg nevezetesebb határa forog veszedelemben, a' melly nem fedeztethetik illendő erővel, hatsak a' tenger partokrol el nem vonattatnak a' seregek: következésképpen a' Fr. Császár ezen dolgot nem nézheti különben, hanem, hogy azt gondolja, hogy Austria

egy olyan segítő fordúlást (*diversiot*) akar tenni Anglia javára, a' melly annak nem kevesebbé használatos, Fr. országnak pedig még sokkal terhesebb, mint a' milyen egy nyilvánságos hadi állapot volna.

(A' többi következik).

Nagy Britannia.

Londonból, Aug. 27-kén. Mar a' Breſti hajós sereg is próbálgatni kezdette a' kikötőhelyből való kivezést, a' melly környülállásról ilyen hirdetést küldé ma a' tengeri dolgokra ügyelő Kanzellaria a' Loyd kavéházába:

„Egy, Adm. Cornwallistól jött levélben, a' melly e. h. 22-dikén indúlt, jelentődik, hogy a' Breſti hajós sereg, 21 Linea hajókkal és 4 Fregátokkal, az előtt való este kivezett a' kikötőhely' eleibe. A' mi Admirálisunk az úgy nevezett Fekete - köszikla mellett állította vala meg a' vezérlése alatt való hajókat vasmatskákon, és azon iparkodott, hogy az ellenséget más nap reggel ütközetre vehesse: hanem, a' leg első ellenséges hajó, minekutánna hozzánk egy lövésnyi távolságra közelített volna, egy egész sorlövést tett ránk, 's azzal vilzfze fordúlt. Hasonlóképpen tselekedtek utánna a' többek is, 's azután rendre vasmatskáikat a' kikötőhely szájánál hányták - ki. Próbát tettünk, hogy a' hátulsó hajót a' többitől elszakaszthassuk, hanem a' battériákon lévő ágyuknak rettenetes tüzek miatt nem érhattük - el tzelünk - kat.“

Ez a' Frantzia hajós sereg a' későbbi tudósítások szerint, a' következő napokon is még

mind künn az öbölben tartózkodott, várván az elevezhetésre való magát előadható jó alkalmatosságot. — Ezek a' környülállások arra mutatnak, hogy a' Bresti hajós sereg' készenállása és a' Ferroli hajós sereg mozdulásai, sőt a' Boulognei és Texeli oszttályok is, egy planum szerént dolgoznak, a' honnan azt lehet kihozni, hogy a' Bresti hajós sereg azonnal ki fog evezni, mihelyest a' Ferroli egy bizonyos ponthoz elérkezhet.

Hogy Adm. Calder a' Ferroli hajós seregére rá nem talált, már bizonyos. Az ő vezérlése alatt lévő hajós sereg Aug. 20 kán érkezett vissza Ferrolhoz: az ellenség pedig 13 ikban, már az előtt 7 napokkal, evezett volt el onnét. El-távozott-é ismét Calder Ferrol elől 's az ellenség' kergetésire ment é, vagy ott maradott, még nem tudjuk. Némelyek szerént vissza hivatta őtet ismét Cornwallis magához. — A' Ferroli ellenséges hajós seregről sem hallunk semmit. Némelyek Irlandia felé, mások vissza a' Középtengerre, némelyek a' Kadixi kikötőhelybe gyanítják hogy elevezett: hanem bizonyost senki nem tud felölle semmit.

Nelsonról tsak annyi bizonyost tudunk még ma is, hogy minden órán ismét a' tengernek fogja *Victory* nevű Admirális hajójának vitorláit botsáttatni: hanem, hogy melyik tenger adattatik védelmezése alá, még nem tudjuk.

A' Londoni Ministeriális ujjságokban egy levél jött-ki, a' mellyben környülállásai szerént leiratattik az a' kemény verekedés, a' melly után a' mi *Blanche* nevű Fregátunk a' maga zászlóját a' Francia *Topaze* előtt lebotsátani kéntelenített. A' levelet a' Fregát Kapitánya *Mudge* írta a' Ten-

geri Kanczellaria Titoknokjához Warsdenhez: —
 „Igen sajnálom (írja *Mudge*) hogy a' *Blanche*
 nevű Fregátunknak elvesztését jelenteni kéntelen
 vagyok. Ezt egy Frantzia hadihajókból álló tso-
 port vette el, a' mellyek között a' *Topaze* 44,
 a' *Departament-de-Landes* 20, a' *Torche* és
Faunus pedig 18 ágyusok voltak; hanem hálá
 legyen a' Mindenhatónak, hogy a' mi Blanchénk
 megmutatta azt, hogy ő nem arra volt rendeltetve a'
 végzés által, hogy valaha Frantzia zászlót hordóz-
 ni kéntelenítették. Jul. 19 kén reggel szemléltük-
 meg a' nevezett 4 Fr. hajót, a' mellyek Anglus
 zászlókat szurván fel azonnál felénk közelítettek,
 mellyet én látván eltökéllettem magamban, hogy
 oly drágán adjam-el nékiek Fregátunkat, a' mint
 tsak lehet, a' melly is már delben 12 óra előtt 5
 minutával már olyan rongyá vált vala, hogy to-
 vább kormányozni lehetetlen volt. Elsüllyedését
 kellett várnunk minden szempillantatban. Embe-
 reink száma, 215-ről 190-re szállott vala le; ezek
 is kevesedtek minden szempillantatban: az elsza-
 ladásra pedig nem volt, semmi út mód. Hadi-
 tanátsot tartván tehát, meghatározatott, hogy em-
 bereinknek további vesztegetése legkissebb haszon
 és tzél nélkül való lévén, magunkat adjuk-meg.
 Zászlónkat elszerezént 12 órakor lebotsáttattuk, a'
 midőn én azonnal a' Frantzia vezér' hajójára ál-
 tal vitettetem. A' Fr. Biztos tisztek, a' kik 6
 órakor által jöttek, Fregátunkat megvizsgálván úgy
 találák, hogy éppen süllyedő félben volna, mely-
 re nézve meggyujtatván, egy óra mulva elfüllye-
 dett. Puskaaporos magazinunk már azelőttjó-
 val vízben állott.

Ezen történet után nem soká Camilla nevű Fregátunk szembe találta a' feljebb nevezett 18 ágyus hajóknak egygyikét, a' Faunust, és azt szerencsésen elfogván, foglára esett embereink közül is kiszabadított és vissza hozott azon 23-mat.

Frantzia Ország.

Párisból, Sept. 4-kén. A' Szenátus tegnap előtt gyülelést tartván, az gondoljuk, hogy fontos dolog felett tanátskozott.

A' Császár tegnap délutánni 2 órakor a' Boulognèi táborból *Malmaisonba* vissza érkezett, a' hol lakott hazaérkezésétől fogva a' Császárné is.

Párisból Sept. 5-kén. A' *Moniteurben* ezeket olvassuk: — „

„Az egygyesült hajós sereg Aug. 4-kén kiindult Ferrolból: és ugyan ezen hónap' 22 kén bevezett a' Kadixi kikötőhelybe. Anglus Admiral *Collingwood* az nap reggel állapotott vala meg a' kikötőhely' szájánál 4 Lineahajókkal és egy Fregáttal. Tsak egy szörzálán múltel hogy el nem fogattatott. Gibraltárba vette-bé magát. —

„A' Rocheforti hajós sereg, a' melly a' Kapitány *Allemand* vezérlése alatt evezett volt ki onnét, minekutánna a' tengereket öfzse futkosta, és néhány Anglus hajókat, a' mellyek között talál-tatik a' *Ranger* nevű Korvetta is, elfogott volna, Aug. 16 kán kikötött a' Spanyol partok mellé, hanem azután ismét elevezett onnét.“

A' Marschall *Davoust* vezérlése alatt lévő fegyveres seregnek dereka e. h. 1-ső napján útazott keresztül *Lille* várossán a' tenger mellől jövőn, és útját a' *Rénus* felé folytatván. Ugyan ezen

seregnek 3 Lovas Vadász és két Huszár Regimentjei, az azt megelőzőtt napon (Aug. 31-kén) utaztak ugyan ezen városon által és ugyan ezen tziel felé sietvén.

Strafszburgból Sept. 6-kán. *Ramusat*, a' Császár első Kamarássa ide érkezett. — Ezen Departamentom' Préfektussa ilyen kerülőirást botsátott az alatta lévő Polgármesterekhez: — „

„Jelentem, hogy azon seregek a' mellyek eddig a' tenger mellett feküdtek, a' Császár rendelkezése szerént a' Rénus partjaira jönnek, és ide külömbkülömb osztályokban, mostantól fogva a' jövő hónap első napjáig, meg is érkeznek. Ezen seregeknek nem lehet az ő útjokban leg kisebb hátramaradást szenvedni, a' melyre nézve meghívlak benneteket, hogy mutassátok buzgóságotoknak újj bizonyosságait, úgy tévén intézeteiteket, hogy a' lakosok a' seregeknek mind által utazásfok mind megszállások alkalmatosságával, minden töllök kitelhetőken könnyebbségekre és segedelmekre legyenek, &c.

Az Olasz országí tábor a' melynek szaporitásán és rendbeszedésén már fél elztendeje hogy szünet nélkül dolgoznak, *Brescia* és *Peschiera* között gyülekezik szorosabbban özfize, 's 70 ezer emberekre számláltatik. Egy más tábor, a' melyről azt erőllítik, hogy idővel e' fogna az Olasz országí fő táborrá válni, 's a' melynek Marschall *Malszena* lenne a' vezére, *Ferraránál* gyülekezik özfize. Ennél fogna lenni *Malszena* alatt *Lajos Frantzia* Hertzeg is.

M a g y a r O r s z á g.

Hajdú-Böszörményből Aug. 15-dik napján.

Minekutánna Nádor Ispány Eö Királyi Fő Herczeg-
 sége maga útját Kardszagról Debreczen felé foly-
 tatni kívánta volna, Kir. Consiliarius és a' N. Haj-
 dú Városoknak fő Kapitánya Mélt. *Jablonczai*
Petes János, és Assessor Tek. *Foktüy Sámuel*
 Urak Eö Kir. Herczegségének tiszteletére Kardszag-
 ra mentek, és különösen azon esedeztek, hogy
 úgy méltóztasson Eö Kir. F. Herczegsége maga
 útját folytatni, hogy a' N. Hajdú Városoknak is
 szerentséjek lehessen Eö Kir. Herczegségének szem-
 léléséhez, 's tiszteletéhez. A' minthogy Julius
 17-ik napján mind magát Eö Herczegségét, mind
 fő rangú úti társait Personalis Mélt. *Semsey An-*
drás Ur Eö Nagysága, a' Hodai nevezetű kies
 puztán a' Hortobágy vize mellett ebédrel, va-
 tsorával pedig Újváraszon pompással meg vendég-
 lette — Julius 18-ik napján a' N. Hajdú Városok
 Fő tisztjei, és jelesen fel készült két zászló alya,
 's ki válogatott, és forma ruhába öltözött lovas
 Hajdú vitézek tiszteleg tenni eleibe mentek Eö
 Kir. Herczegségének, és sebes nyargalva jövéen,
 már hét órakor Hajdú Böszörménybe vóltak, ho-
 lott is Eö Kir. F. Herczegsége az előre ment Fő
 Kapitány Urtól 's tizttársaitól fogadtatván a' Vá-
 ros házánál meg állapodott, hol már akkor az
 asztal mindenféle fölöstökömre való eledellekkel meg
 vólt rakva. Ott széllyel nézvén leg ottan a' mos-
 tan épülő Prætorialis Házhoz kísértetett Eö Kir.
 F. Herczegsége, a' hol az Archivumot, és a' rab-
 házakat meg nézni és egyzersmind a' rabokról
 értekezni méltóztatott.

Ezek után ugyan azon vitéz lovas seregtől ké-
 sértetvén fel váltva lett az utazás *Nánásra, De-*

rogra, Hadháza, mindenütt a' fő Tiszturak késérvén Eö Kir. F. Herczegségét. — *Hadháza* ezen Fels. utast egy igen szép tágas leveles szin várta, melly alá minden hintók bé fértek, az oszlopok virágokkal, és a' földnek mindenféle termésivel bé vóltak boritva; az oszlopok közeit tövöstől le ásott termésekkel ékeskedő megyfák díszítették. — Ezen kies helyben Eö Kir. F. Herczegségét az asszonyi nem tisztelte meg, és ezen bátor Amazon sereg a' természetnek ártatlan ajándékival meggygyel, tseresnyével körtvélyyel, 's ezek mellett süteménnyel és itallal is kedveskedett ezen Fels. utasoknak, mellyekből is különös meglelégedéseknek meg bizonyítására, mind Eö Kir. F. Herczegsége, mint úti társaságában lévő nagy Méltóságok, az időnek rövid vóltához képest leg alább kostolót venni méltoztattanak. — A' sok *Vivat* kiáltások után, az említett két zászló allya vitézek ismét oda 'érkeztén, az el késérés Debreczen várossa határáig tétetett, a' hol készen álván egy zászlóallya lovasság Eö Kir. F. Hertzegségét Debreczenig kísérték, a' hová Fő Kapitány Ur is több tisztjeivel együtt el mentek. — Más nap Debreczenből H. város *Vámos Pirts* felé vévén Eö Kir. F. Herczegsége a' maga útját, annak határjában ismét eleibe ment az említett Fő Kapitány Ur több tisztekkal és lovas vitézekkel együtt, és Tek. Bihar Vármegyének *Ér-Semlyén* nevű helységéig kísírte, ott pedig bútsút vévén Eö Kir. F. Herczegségétől, a' N. Hajdú városok részéről lett el fogadásán való tellyes meg elégedését méltoztatott ez a' Fels. utas ki nyilatkoztatni.